

б) да информира и упжтва нашитѣ производители и износители и да пропагандира производството ни въ чужбина (чл. 2 т. т. 3, 7 и 9)“.

По-късно, когато се учреди Дирекцията на външната търговия, информационната служба попадна подѣ отдѣленieto за „пропаганда, информация и транспортъ“. Тукъ, информационната служба по сжщина е формулирана така: „да направлява информационнитѣ отношения между производители и износители отъ една страна, а отъ друга — отношенията между износителитѣ и чуждитѣ търговци. Да дава информации така сжщо относно тѣхнитѣ платежни отношения“.

Външната информационна служба се допълва, естествено, съ така нареченитѣ търговски съветници на Дирекцията на външната търговия, които фактически сж пораншнитѣ търговски аташета при нашитѣ легации. Такива търговски съветници ние имаме или за тѣхъ сж предвидени мѣста въ Берлинъ, Лондонъ, Римъ, Атина, Прага, Стокхолмъ (за Швеция, Норвегия и Балтийскитѣ страни), Москва, Парижъ (за Франция и колониитѣ ѝ), Нью-Йоркъ, (за Съединенитѣ щати и Южна Америка), Мадридъ, (за Испания, Португалия и колониитѣ имъ). Съ това се приключва цѣлиятъ информационенъ апаратъ и се изчерпва цѣлата сжщина на информационната служба.

Пропагандата. Участие на чуждитѣ панаири и Пловдивскиятъ мостренъ панаиръ. Участието на България на международнитѣ панаири се уреждаше преди свѣтовната война и следъ нея, до създаването Дирекцията на външната търговия, отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда. Това участие се урежда понастоящемъ изключително отъ Дирекцията на външната търговия. Нито въ миналото, нито понастоящемъ сжествува специална служба за уреждане участието на страната въ тѣзи панаири. Понастоящемъ, съ това се занимава отдѣленieto за информация, пропаганда и транспортъ при Дирекцията.

Като се има предвидъ оскъдността на срѣдствата за организиране на нашето участие на чуждитѣ панаири,